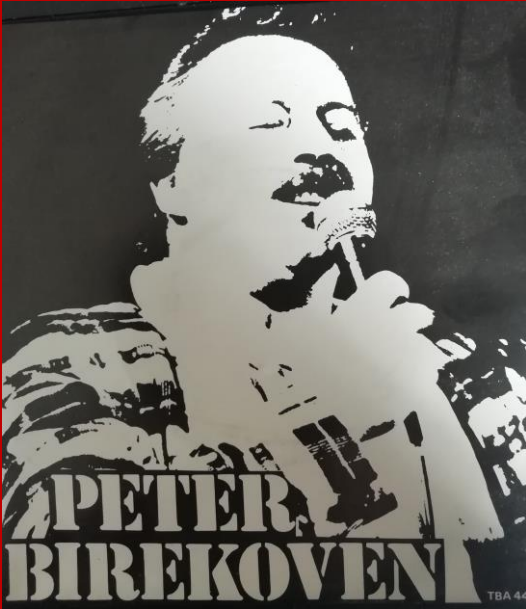

‘Muziek is mijn leven’

Hij is van 1945. ‘Nog net in de oorlogstijd ben ik geboren, in de Hekelstraat op nummer 11.’ Hij is het enige kind van zijn moeder die aan de Hekelstraat een winkel had. ‘Die had ze al toen ik geboren werd. Haar vader was gestorven en zij had de winkel voortgezet. Het was toen een winkel in huishoudelijke artikelen. Ze ging er op de fiets op uit om de boeren in de omgeving langs te gaan met boenders, borstels en bezems. Ze was een harde werker.’ Peter Birekoven vertelt zijn verhaal in het huis waar hij samen met zijn vrouw Marian Onneweer al meer dan vijftig jaar woont. Het is de woning achter Hekelstraat 17, waar zij zelf jarenlang Hitshouse dreven. Nu hebben ze de winkelruimte verhuurd aan een kapperszaak en bereiken zij hun woning via de Sint Jacobsstraat. Een paar jaar geleden had Peter belangstelling voor de appartementen in de nieuwbouw aan het Noord-Hollands kanaal, maar Marian wilde niet weg uit de binnenstad. ‘En Peter is gemakkelijk,’ zegt ze. ‘Dus we hebben het hier op laten knappen.’

Al met al heeft Peter bijna zijn hele leven in de Hekelstraat gewoond. Alleen in de eerste twee jaren van hun huwelijk woonden Marian en hij er niet. ‘Toen woonden we in het Fnidsen naast de Remonstrantse kerk.’ Dat moet toch zeker een kleine honderd meter lopen zijn vanuit de Hekelstraat.

‘Ik was een jaar of zestien toen ik hierachter in het parochiehuis bij een optreden van een bandje was. ‘Kun jij zingen?’ vroegen ze en ik ging staan en zong. ‘Kom van het dak af’, dat was een hit in die tijd. Ik was altijd de zanger van de band. Ik speel geen instrument, nou ja een beetje gitaar. Waar mijn muzikaliteit vandaan komt, weet ik niet. Het eerste bandje waar ik in zong heette The Strangers. Al gauw kwam ik bij The Pieters Brothers, met Boy, Humphrey, Rob en Roland Pieters. De vijfde Pieters ging emigreren en daarom zochten ze een zanger. Met die jongens heb ik veel opgetreden en nog spelen we wel eens samen.’

Karl Birekoven en Trees Himmelreich

‘Mijn opa en oma zijn in 1919 getrouwd. Ze hadden beiden een Duitse naam, maar de Birekovens en de Himmelreichs zijn op heel verschillende manieren in Alkmaar terecht gekomen,’ vertelt Peter. ‘Mijn opa Birekoven heeft als Duits soldaat in de Eerste Wereldoorlog in het kamp in Bergen gezeten. De vader van mijn oma was als marskramer uit Westfalen komen lopen.’

Karl Birekoven was een Duits soldaat in de Eerste Wereldoorlog. Nederland was in die oorlog neutraal, maar in ons land waren enkele interneringskampen voor soldaten die krijgsgevangen waren gemaakt. Eén van die kampen was in Bergen. Karl belandde daar volgens zijn kleinzoon Peter nadat hij bij gevechten in Noord-Frankrijk of Vlaanderen gewond was geraakt. De geïnterneerden verlieten soms het kamp voor een mars of om in de omgeving te werken. Ook kregen zij soms verlof of een bewaker liet een soldaat in ruil voor wat geld een paar uur gaan. In november 1918 eindigde de oorlog en vertrokken de geïnterneerden naar huis. Karl Birekoven bleef in Nederland en trouwde in augustus 1919 in Alkmaar. Als zijn beroep werd bij zijn huwelijk ‘koopman’ genoteerd. Zijn bruid was Trees Himmelreich, een van de dochters van Caspar Himmelreich. Karl begon een zaak in de Hekelstraat.

Caspar Himmelreich,
tekening door schoonzoon
Theo Groothuizen

Marskramers waren kooplui die hun handel op hun rug droegen en te voet grote afstanden aflegden. In de 19^e eeuw kwamen veel marskramers uit het Duitse Westfalen naar Nederland. Zo belandde Caspar Himmelreich rond 1870 in Noord-Holland. Hij trouwde in Alkmaar met Jo Willebrands en samen hadden ze een winkel in de Hekelstraat, later aan de Mient. Caspar bereisde als marskramer jarenlang Noord-Holland en de Waddeneilanden. Hun dochter Trees trouwde met Karl Birekoven, haar zus Jo met Theo Groothuizen.

Caspar Himmelreich,
HEKELSTRAAT C 3. ALKMAAR.

Groote sorteering in:

Galanteriën, Hout- en Staalwaren,
ZEEPEN, PARFUMERIËN,

Eau de Cologne per flesch en bij de maat.

Verder groote voorraad in Kinderspeelgoederen enz.

Sponsen, Zeemlappen, Borstelwerk, Dweilen
en Straatbezems.

Specialiteit in Messen, Scharen, Vorken, Lepels
en **MANDEWERK.**

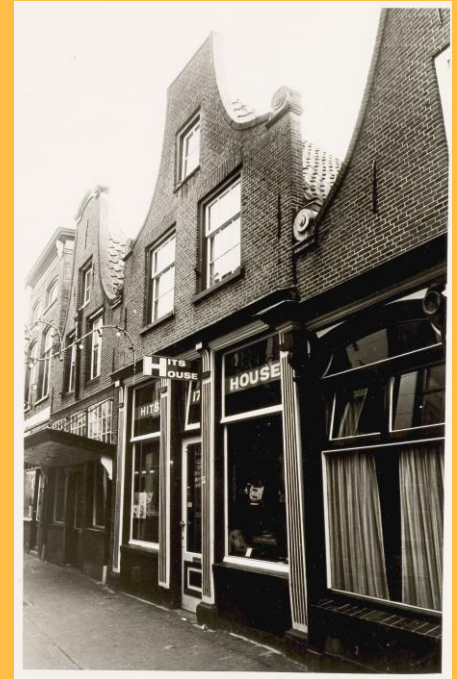
BIREKOVEN SERVIEZEN

‘In 1942 overleed mijn opa en toen zette mijn moeder Hank de zaak voort,’ vertelt Peter Birekoven.

‘Daarnaast had ze ook nog de zorg voor haar drie jongere broers, al heeft mijn oma nog tot in 1972 geleefd.’ Hank Birekoven was een alleenstaande moeder. ‘Gemakkelijk vond ik dat niet,’ zegt Peter. ‘Iedereen had een vader, maar ik niet. Mijn moeder werkte hard, haar winkel werd in Alkmaar een bekende serviezenwinkel.’ Hanks kleindochter Bo, de dochter van Peter en Marian, had wel kijk op de zaak, maar oma kon het heft niet uit handen geven. ‘Tot op hoge leeftijd was de winkel haar lust en haar leven.’

‘Ik was zestien, zeventien jaar,’ vertelt Marian. ‘Een vriendin vroeg of ik meeinging. In het zaaltje van de KAJ – de Katholieke Arbeidersjeugd – trad een bandje op. Ik ging en daar heb ik Peter voor het eerst gezien. Niet lang daarna kwamen we elkaar op een verjaardag tegen en zo is het gekomen. We zijn in 1966 getrouwd. We gingen op het Fnidsen wonen.’ ‘Ik werkte toen bij Jan Birekoven, mijn oom, vult Peter aan. ‘Hij had een bedrijf dat plastic zakken bedrukte, in de Hekelstraat met een bedrijfsruimte aan de Sint Jacobstraat. Ik was en later chef Flexodrukker. Ik ben er begonnen na mijn LTS; mijn diploma timmerman had ik gehaald, maar ik heb nooit in die richting gewerkt. Na een paar jaar beviel het me niet meer bij mijn oom en toen zijn we Hitshouse begonnen. In de zaak verkochten we grammofonplaten en ook audio-apparatuur. Later kwamen er muziekinstrumenten en zwaardere geluidsapparatuur bij. Toen hadden we verderop in de straat een tweede pand. Waar vroeger de vishandel van Van der Stok heeft gezeten. We hebben heel leuke omzetten gedraaid, maar toen het internet kwam, werd het minder. Mensen kwamen bij ons kijken, probeerden een gitaar uit en dan hoorde je later dat ze hem via het internet hadden gekocht. Dat haalde het plezier uit de handel en een jaar of vijftien geleden zijn we gestopt.’

The Shithouseband

‘In de tijd van Hitshouse gaf Wil de Meyer gitaarles in het hokkie bij mijn moeder boven en hij kwam op het idee een band te beginnen. Dat werd de Hitshouseband, later de Shithouseband. Dat was zo’n leuke band. Het was een grote band met allemaal jongens die ook van andere bands bekend waren, zoals Jan Stam die bij Masada speelde, en Rob Sibbald die nu bij Memphis zit. Frans Meinicke van de Dizzy Man’s band. Zo kan ik wel doorgaan. Met de Shithouseband hadden we het hartstikke druk, we zaten in het voorprogramma van Fats Domino in Utrecht, een pracht-ervaring. We zijn op TV geweest, bij Rudi Carell en bij Ron Brandsteder. We speelden weinig in Alkmaar, veel in Noord-Holland en ook wel in Friesland. Op een gegeven moment vond ik het te zwaar. Overdag werken en daarna ’s avonds optreden. Dan was ik pas diep in de nacht thuis en de volgende ochtend moest ik weer op tijd op. Toen ben ik gestopt, maar met zingen ben ik nooit opgehouden.’ ‘Ja,’ zegt Marjan, ‘Als er jamsessie is in de Pilaren gaat hij er nog altijd heen.’

Foto links: Peter met naast zich achterneef Jos Groothuizen. Foto rechts: The Shithouseband met in hun midden Fats Domino.

Beelden: Regionaal Archief Alkmaar en privé-archief Peter en Marian Birekoven.
Tekst: Jan Loogman.

